

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ १४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ १५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ १६० ॥ ६१ ॥
ततो घटोत्कचः क्रुद्धोरक्षसां भीमकर्मणां ॥ द्रौणिहतेति महतीं चोदयामास तां चमूं ॥ ३७ ॥ घटोत्कचस्य तामाज्ञां प्रतिगृह्याथ राक्षसाः ॥ दंष्ट्रो ज्ज्वलामहावक्रा
घोररूपा भयानकाः ॥ ३८ ॥ व्यात्ताननाघोरजिह्वाः क्रोधतामेक्षणाभृशं ॥ सिंहनादेन महतानादयंतो वसुंधरां ॥ ३९ ॥ हंतुमभ्यद्रव द्रौणिनां नाप्रहरणायुधाः ॥
शक्तीः शतघ्नीः परिघानशनीः शूलपट्टिशान् ॥ ४० ॥ खड्गान् गदाभिदिपालान्मुसलानि परश्वधान् ॥ प्रासानसीं स्तोमरांश्च कणपान्कंपनाञ्छितान् ॥ ४१ ॥
स्थूलान् भुशुंज्यश्मगदास्थूणां कर्णायसां स्तथा ॥ मुद्गरांश्च महाघोरान्समरेशत्रुदारणान् ॥ ४२ ॥ द्रौणिमूर्धन्यसं त्रस्ताराक्षसा भीमविक्रमाः ॥ चिक्षिपुः क्रो
धताम्राक्षाः शतशोथसहस्रशः ॥ ४३ ॥ तच्छ्रवणं सुमहद्रोणपुत्रस्य मूर्धनि ॥ पतमानं समीक्ष्याथ योधास्ते व्यथिता भवन् ॥ ४४ ॥ द्रोणपुत्रस्तु विक्रांतस्तद्वर्ष
घोरमुच्छ्रितं ॥ शरैर्विध्वंसयामास वज्रकल्पैः शिलाशितैः ॥ ४५ ॥ ततो न्यैर्विशिखैस्तूर्णस्वर्णपुंखैर्महामनाः ॥ निजघ्ने राक्षसान् द्रौणिर्दिव्यास्त्रप्रतिमंत्रितैः ॥
॥ ४६ ॥ तद्वाणैरर्दितं यूथं राक्षसां पीनवक्षसां ॥ सिंहैरिव बभौम तंगजानां माकुलंकुलं ॥ ४७ ॥ ते राक्षसाः सुसंकुद्धा द्रोणपुत्रेण ताडिताः ॥ क्रुद्धाः स्म प्राद्रव द्रौ
णिं जिघांसंतो महाबलाः ॥ ४८ ॥ तत्राद्भुतमिमं द्रौणिर्दर्शयामास विक्रमं ॥ अशक्यं कर्तुमन्येन सर्वभूतेषु भारत ॥ ४९ ॥ यदेको राक्षसीं सेनां क्षणाद्द्रौणि
र्महास्त्रवित् ॥ ददाहज्ज्वलितैर्वाणैराक्षसेन्द्रस्य पश्यतः ॥ १५० ॥ सहत्वा राक्षसानीकं रराज द्रौणिराहवे ॥ युगांतैः सर्वभूतानि संवर्त्तक इवानलः ॥ ५१ ॥ तदहंतम
नीकानि शरैराशीविषोपमैः ॥ तेषुराजसहस्रेषु पाण्डवेषु भारत ॥ ५२ ॥ नैनं निरीक्षितुं कश्चिदशक्रो द्रौणिमाहवे ॥ ऋते घटोत्कचादीराद्राक्षसेन्द्रान् महाबलात् ॥
॥ ५३ ॥ सपुनर्भरतश्रेष्ठक्रोधादुद्धांतलोचनः ॥ तलंतलेन सहत्यसंदश्य दशनच्छदं ॥ ५४ ॥ स्वं सूतमब्रवीत् क्रुद्धो द्रोणपुत्राय मां वह ॥ स ययौ घोररूपेण सुपताके
नभास्वता ॥ ५५ ॥ द्वैरथं द्रोणपुत्रेण पुनरप्यरिसूदनः ॥ स विनयमहानादं सिंहवद्भीमविक्रमः ॥ ५६ ॥ चिक्षेपाविध्यसंग्रामे द्रोणपुत्राय राक्षसः ॥ अष्टघंटां म
हाघोरामशनिं देवनिर्मितां ॥ ५७ ॥ तामवपुत्यजग्राह द्रौणिर्न्यस्य रथे धनुः ॥ चिक्षेप चैनं तस्यैव स्यंदनात् सोवपुषुवे ॥ ५८ ॥ साश्वसूतध्वजं यानं भस्मकृत्वा म
हाप्रभा ॥ विवेश वसुधां भित्वा साशनिर्भृशदारुणा ॥ ५९ ॥ द्रौणेस्तत्कर्म दृष्ट्वा तु सर्वभूतान्यपूजयन् ॥ यदवपुत्यजग्राह घोरं शंकरनिर्मितां ॥ १६० ॥ धृष्ट
द्युम्नरथंगत्वा भीमसेनिस्ततो नृप ॥ धनुर्घोरं समादाय महर्दिद्रायुधोपमं ॥ मुमोच निशितान्वाणान् पुनर्द्रौणेर्महोरसि ॥ १६१ ॥